אש קודש — וישב

וישב יעקב וכו' ופרש"י ביקש יעקב לישב בשלוה וכו', צדיקים מבקשים לישב בשלוה בעוה"ז וכו'.

כי איתא בגמרא ב"מ פ"ד ע"ב במעשה דשלח רבי לדבר באשתו של ר"א בר"ש אחד שנפטר, והחזירה לו שבמעשים הי' ר"א גדול ממנו' דקביל עלי' יסורי', עכ"ל הגמ', היינו דהיסורים הם מעשים טובים של האיש, איזה מעשים הן ומה עושה האיש בזה, שם עשה ר"א שקבלם וביקש שיבואו עליו, ועתה אנחנו, שקשה לנו כ"כ לסבלם, הן צריכים להתפלל לצעוק ולהתחנן לפניו ית' שיעבירם ויסירם תיכף ומיד מאתנו, כמ"ש בתהלים מ"ד, צוה ישועות יעקב, הן היסורים מעשים ומצוות הן, אבל צוה ישועות יעקב, צוה לנו מצוות של ישועות וכו', באלוקים הללנו כל היום וכו', מצוות אלו יעלו מישועתנו, שנחלל ונשבח אותו ית' כל היום, אבל כל זמן שעודם בנו צריכים לקבלם באהבה, וכשדומה לנו שבעוד חודש יחלפו, ועבר החודש ולא חלפו, לא נתרגז בשביל זה ח"ו, רק צריכים לדעת שהוא ית' יודע יותר מאתנו והוא אב ישראל, הוא לבן של ישראל והלב יודע מה נעשה בכל הגוף וגם סובל עמו.

גם כשרואים את החורבות בדת ועבודת ד', אשר היסורים עושים, ולא עוד אלא שכל חלקי התורה ועבודה שטבעו וחקקו אבותינו וגם אנחנו בהדורות בהבנים ובני בנים וכו', הצרות מחרפות ועוקרות אותן עם שרשן, הן בעניני מאכלות הכשרות והן בעניני השבת, מקוה, חדר, והחינוך בכלל וכו', הזהר והשמד שגם אז ח"ו לא תפגום אמונתך בד' כחוט השערה, כי היסורים הם מעשים, ובמצות ומע"ט ישנן חקים ומשפטים, ישנן יסורים משפטים שמבינים אותן ואת תכליתן והתועלת שמהן, וישנן יסורים חקים, שאין מבינין את תכליתן, ואדרבה אנו רואין את ההיפך כנ"ל.

ואפשר, זה הענין שאמרו חז"ל לא נגאלו ישראל אלא בזכות האמונה, כי גם אז היתה הגלות בחי' חקה, כי ראו שיורדים ויורדים עד השער הנ' ח"ו ולמה הגלות, שתכליתה היתה להעלות ניצוצות קדושות, חקה הי' בעיניהם, אבל לכל חקה צריכים התגברות אמונה, החקה היא בלא שכל, וגם האמונה היא למעלה מהשכל, לכן כשמקשרים עצמינו באמונה שלימה בד' למעלה מן השכל אז גם הצרות החקיות נמתקות.

וכשאמר מש"ר והן לא יאמינו לי, נתן לו ד' ב' אותות המטה שנהפך לנחש, וידו מצורעת כשלג, ולמה דוקא ב' אותות כאלה, להנ"ל מפני ששניהם מסטרא דמסואבא, הנחש הוא היצה"ר, וצרעת היא סימן טומאה ר"ל, ודוקא ע"י אלו הסימנים יתוסף אמונה בישראל, וזה לאות שגם בנמוכיותם שנופלים ר"ל יעלם ד' ובזה עוד יעלו ניצוצות כמו שהי'.

עוד אפשר רמז ד' לו, כי הם דברים המענים את האיש, לומר שכל הפגם באמונה ח"ו אשר נפגמו אחדים מישראל כמו שאמר מש"ר והן לא יאמינו לי, הוא מפני שהם ביסורים וסובלים כ"כ

מהגלות, כי לולא זאת הם יודעים שא"א להשיג מעשה אלוקינו, ואדרבה מפני גדלותו א"א להשיג לא אותו ית' ולא מעשיו.

זהו העיקר צריכים להתפלל אליו ית' שירחם ויגאלנו תיכף ומיד, אבל אם ח"ו נמשך עוד שבוע ועוד חודש אין רשאים שיפול רוחנו בנו ומכש"כ שח"ו לא יעלה שמץ של הרהור ופגם באמונה.

וזה וישב יעקב ביקש וכו' בעוה"ז וכו' לעוה"ב, כי חוץ מן הפשוט שעוה"ב היא בעוה"ע גם מרמז לכאן, צדיקים מבקשים לישב בשלוה בעולם הזה שכבר ברגע זו יהיה לנו שלוה וכ"ט, אמר הקב"ה לא דיין וכו' לעולם הבא מה שבעוד איזה זמן שיבא יהיה להם כ"ט אלא שמבקשים וכו' בעוה"ז ברגע זו, הן יעזור ד' אבל אם שוהה עוד יום ושבוע, אין צריכים להתעקש בזה.

ואפשר זה הרמז שכשבא יעקב למצרים וראה את יוסף קרא קריאת שמע כמו שפרש"י בויגש, להנ"ל כשראה שהישועה אף שנתאחרה מ"מ היתה לטובה ויוסף נעשה מלך, אמר שגם בענין התפילה והמשכת הישועה צריכים למסור א"ע ביד ד' וקרא שמע מסירת נפש לד'.